NOORD-BRABANDER.

Dicere verum
Quid vetat? HORATIUS.

NOMMER 59. 'S BOSCH, DONDERDAG 16 MEI 1833.

Spanje.

Zie hier den brief, welke Z. M. Koning *Ferdinand VII* aan de prinses van Beïra, voor haar vertrek van Madrid, geschreven heeft:

Mijne waarde *Theresia!*

Zijne zeer getrouwe Majesteit, uw doorluchtige broeder, mij in eenen brief, dien hij mij uit *Braga*, onder dagteekening van den 23 der afgeloopen maand, geschreven heeft, zijn verlangen te kennen gegeven, hebbende, dat gij in den schoot uwer familie zoudet terug keeren, aangezien de vorderij uwen zoon, de infant don *Sebastiaan*, die de oorzaken uwer aankomst in Spanje heeft opgegeven, opgehouden heeft, zoo heb ik besloten, overeenkomstig het verlangen van mijnen doorluchtigen neef, dat gij u onmiddelijk op reis naar Lissabon zoudet begeven, ten einde gij bij hem en uwe jonge zusters zoudt verblijven.

Ik bid God, mijne zeer waarde nicht, dat hij u in zijne heilige bescherming houde.

Op het paleis, den 9 maart 1833.

FERDINAND.

ANTWOORD.

Nimmer heb ik meer verwonderd kunnen zijn over het bevel hetwelk ik van U. M. ontvang, waarin zij mij berigt, dat ik overeenkomstig het verzoek van mijnen broeder, de Koning van Portugal en zijne aanmaning, dat de vorderij van mijnen zoon gedelegeerd is, ondertusschen in den schoot mijner familie moet terug keeren, die gestrenge besluit verwekt des te meer mijne verwondering, uit hoofde er van wege mijnen broeder gene redenen zijn, die mij aan eenen dergelijken stap kunnen doen gelooven, door hem tegen mijn weten gedaan en strijdig aan dat, hetwelk ik reden had te mogen verhopen; hierbij moet ik nog voegen dat, vermits het oogmerk is dat ik mij naar mijne familie begeve, ik, door dit middel van het voornaamste gedeelte der familie, waartoe ik behoor, ben afgezonderd, het zelfde derhalve schijnen, dat het besluit van mijnen broeder strekt dit voorstel aan Z. M. te doen, uit eene nadere beweegreden voortspruit, die op mijn gedrag betrekking heeft.

Ik verzoek U. M. mij dit punt door middel van gerechtelijke opsporingen wel te willen opklaren en te bevelen dat een gerechtelijk onderzoek ter mijner opzigte gedaan worde.

Ik zoeke U. M. mij zijne uiterste bevelen te doen kennen opdat ik mij hierna zou kunnen gedragen.

Maria Theresia.

Duitschland.

FRANKFORT, 11 *Mei.*

Brieven uit Weenen, van den 2 dezer, melden, dat de fondsen op dien dag gerezen waren, ten gevolge eener tijding uit Belgrado, dat de vrede tusschen de Porte en *Mehemed-Ali* gesloten was, en ten gevolge daarvan Belgrado was geïlluminéerd geworden. *Ibrahim* zou van Adana afgezien hebben, en zich te vreden gesteld hebben met de gewesten, die de Grooten Heer aan zijnen vader toegewezen heeft. Het bezit van Adana is wegens het voortreffelijk timmerhout van groot belang; *Mehemed-Ali*, die het oog altijd op de marine gevestigd heeft, stelde grooten prijs op het bezit dezer provincie. *Ibrahim* zou derhalve, in naam van zijnen vader aangeboden hebben om de Porte iets anders in te ruimen, indien hem Adana afgestaan wierd; doch de Sultan zou ten stelligste verklaard hebben, dat hij niets meer wilde toegeven en het dan liever tot het uiterste zou laten komen. De tegenwoordigheid der russische troepen schijnt den Sultan weder meer vastheid gegeven te hebben. Ook heeft vermoedelijk de engelsche gezant hem in zijn voornemen, om Adana niet af te staan, versterkt, daar hij om dezelfde reden, waarom *Mehemed-Ali* deze provincie wenscht te bezitten, moet verlangen, dat de Porte dezelve behoude. De gesteldheid van het turksche rijk is intusschen thans zoodanig, dat de zegepralende vasal rustig den tijd afwachten kan, waarop hij zonder groote inspanning, of veel woorden datgene zal verwerven, wat hij thans met gevaar zou moeten veroveren. Alle berigten stemmen daarin overeen, dat de turksche regering geene veerkracht meer heeft en de natie in de hoogste mate gedemoraliseerd is.

— Den 16 april is de kroonprins van Beijeren te Napels aan boord gegaan van het stoomschip *Franz I*, om op hetzelve eene reis naar Griekenland en Konstantinopel te doen.

— Volgens de jongste tijdingen uit Weenen, van den 4 dezer, zien men alle oogenblikken nadere tijdingen uit Konstantinopel te gemoet. Vreemd kwam het voor, dat er nog geen officieel berigt van den vrede tusschen *Mehemed-Ali* en de Porte gegeven was. Men dacht, dat er misschien op antwoord uit Alexandrië gewacht zou worden.

— De baron *von Lerchenfeld*, die van het jaar 1817 tot 1828 minister van financiën in Beijeren geweest is, komt in die betrekking in plaats van den afgetreden minister von *Mieg* terug.

Men spreekt van eene geheele verandering in het ministerie, waarbij de vorst *von Wallenstein* voor de buitenlandsche en de graaf *von Seinsheim* voor de binnenlandsche zaken zouden behoeud worden.

— Z. M. de Keizer van Rusland heeft bepaald: 1°. dat de gestaakte ligting van ontbrekende rekruten der 96e rekrutering in de gouvernementen Volhijnie, Wilna, Grodno en het grondgebied van Bialijstock, door de ligting van alle achtereenvolgende rekruten thans zal worden bewerkstelligd; 2°. Dat in de gouvernementen Kiew, Podolie, Volhijnie, Minsk, Wilna, Grodno en het district van Bialijstock op nieuw van elke tien duizend zielen vier rekruten zullen geligt worden; 3°. Dat de ligting van alle deze rekruten den 15 mei zal beginnen en den 15 julij zal moeten afgeloopen zijn.

— Te Tubingen zijn, na de komst van eenen buitengewonen commissaris van Z. M. de Koning van Wurtemberg, al de studenten voor dezen, benevens den rector der universiteit geroepen, alwaar zij de volgende kennisgeving ter teekening vonden; Z. M. de Koning heeft met ongenoegen vernomen, dat een aantal studenten zich geheel onbevoegd met de verkiezingen bemoeid hebben en nog bemoeijen, die in de stad van Tubingen plaats hebben. Z. M. heeft zich daardoor genoopt gevonden, den regeringsraad *Roth*, als Hoogstdeszelfs buitengewoon commissaris naar de lands universiteit van Tubingen te zenden, om deze kunstenarijen scherp te onderzoeken. Hij, die zich verder met deze zaken inlaat, heeft eene gevangenisstraf van vier weken te wachten of zal van de academie weggezonden worden.

— Brieven uit Tunis melden, dat eene vijandelijke onderneming van de Sardinische zeemagt tegen die stad wordt te gemoet gezien. Den 4 april heeft zich de zaakgelastigde van Sardinie naar den Bij begeven, om de klagten zijner regering en de voldoening, welke deswege gevorderd wordt, bekend te maken. Men zegt, dat Sardinie onder anderen verlangt, dat desselfs vlag gedurende drie dagen op de forten en gebouwen van het regentschap van den Bij van Tunis boven den standaard van *Mahomet* zal opgeheschen worden. Dit verwacht men, dat hemlieden zal toegestaan worden. De consul van Sardinie heeft dan ook reeds voor de onderdanen van dien staat de gelegenheid opengesteld om zich te kunnen inscheepen, terwijl de Bij van zijnen kant aan de consuls van Engeland en Frankrijk geschreven heeft, dat de Europeanen gerust kunnen blijven, en hij voor de veiligheid hunner personen en bezittingen instaat.

Engeland.

LONDEN, 11 *Mei.*

Hunne Majesteiten hebben gisteren op het paleis te St. James een zeer grooten maaltijd aan de hertog van Orleans, de leden der koninklijke familie en eenige personen van den eersten rang gegeven.

Gisteren heeft prins *de Talleyrand* bij lord *Palmerston* een bezoek afgelegd.

— Gisteren avond heeft de alderman *Thompson* zich in het huis der gemeenten over het embargo op de hollandsche schepen uitgelaten. Hij begon met te zeggen, dat de handel van Engeland door dien maatregel zeer was benadeeld, doch nog meer de eer en de goede naam der natie. In vroegere tijden was het steeds de politiek van Engeland, om de kleinere tegen de magtigere staten te ondersteunen; en uit de handelwijze der regering, ten opzigte van Holland, moest men opmaken, dat hare politiek thans op geheel andere beginselen rustte. Gedurende de laatste zes maanden had men zich tegen Holland op de hardste wijze gedragen. Op de hollandsche schepen, nu in

de engelsche havens beslag gelegd en in volle zee waren zij genomen geworden, en waarom dit geschiedde, was moeijelijk te gissen. Men had wel vermoed, dat het oogmerk hiervan was, de Koning der Nederlanden te dwingen tot de overgave van het kasteel van Antwerpen; maar die sterkte is nu, bijna vijf maanden geleden, veroverd, en nog volhardde men bij den maatregel. Niemand, uitgenomen de kabinets-ministers, konden het raadsel oplossen. Voorname kooplieden, die grooten handel met Holland dreven, hadden verklaard niet te weten, wat eigenlijk op dit oogenblik het punt in verschil was, tenzij het, tonnegeld op de schepen of de billijke vordering van den Koning der Nederlanden, om een beambte der in- en uitgaande regten aan boord van elk vreemd schip te plaatsen, zoo lang het zich op zijn grondgebied bevond, zulks mogt zijn, of misschien wel de weigering om de forten Lillo en Liefkenshoek te ontruimen. Derhalve vroeg hij, dat de ministers het huis en het land hieromtrent eenige inlichting wilden geven. De staat van zaken, zoo als die thans was, kon men niet laten duren. Er lag een embargo op den geheelen handel met Holland sedert zes maanden, en nog zag men niet de minste toenadering tot eene eindelijke schikking. Men had beweerd, dat deze handelwijze noodzakelijk was om den vrede van Europa te bewaren; doch het was klaar en duidelijk, dat, zoo Holland zich niet bedaard en geduldig gehouden had, een algemeene oorlog daarvan het gevolg zou geworden zijn. Zoo Holland, uit weerwraak voor het nemen zijner schepen, de engelsche had gehouden, en er lag in de hollandsche havens, bij het uitvaardigen van het bevel in rade, het dubbel getal engelsche schepen van dat der hollandsche, die in Engeland waren, zou er onvermijdelijk oorlog ontstaan zijn. Gelukkig had Holland eene andere politiek dan Engeland gevolgd. Het liet de engelsche schepen naar hun land wederkeeren en gaf aan schepen, die uit nood in zijne havens binnen liepen, verlof om te timmeren en vrijelijk te vertrekken.

Door de vrees voor oorlog had de engelsche handel ook in Amerika en de Oostindien geleden. Van de waarde der in beslag genomen hollandsche eigendommen behoorde een groot gedeelte aan engelsche kapitalisten, terwijl daarenboven, die schepen en goederen meerendeels in Engeland waren verzekerd. Hij drong bij het ministerie op het geven van inlichtingen aan en wilde dat aan het huis eene opgave van de in beslag genomen en ook van de weder ontslagen hollandsche schepen voorgelegd wierd.

Lord *Palmerston* zeide hierop dat Engelands eer er mede gemoeid was, om Holland tot toegeeflijkheid te dwingen, en dat de eer van den staat niet aan handelsvoordeelen mogt worden opgeofferd. Hij gaf toe dat de genomene maatregelen strijdig waren met de belangen des lands, maar zij waren op voldoende staatkundige redenen gegrond, en in allen gevalle nog minder drukkend dan een oorlog, waartoe Engeland, in de bestaande omstandigheden geregtigd zoude geweest zijn, indien de Koning voegzaam geacht had, daartoe te besluiten. Het onpartijdig onderzoek der aan het Huis overgelegde stukken zoude, meende hij, een ieder overtuigen, dat de onderhandelingen tot zoodanig punt waren gekomen, dat het voor de ministers onmogelijk was geworden, om de maatregelen niet te nemen, waartoe zij hunnes ondanks waren overgegaan.

Bijaldien de ministers den oorlog aangeraden hadden, zoo als zij met regt hadden kunnen doen, dan zouden daaruit veel grootere nadeelen voortgevloeid zijn, dan die waarover men zich thans beklaagde; dit kwaad hadden zij zoo lang mogelijk willen vermijden.

Lord *Palmerston* beweerde voorts dat Engeland in dezen niets anders gedaan had dan den zwakke tegen den sterkeren te beschermen, en de voortduring van den oorlog tusschen België en Holland te beletten; want ofschoon België eene bijkans eens zoo sterke bevolking had dan Holland, zoo was toch door de ondervinding van 1831 genoeg gebleken, dat laatstgenoemde natie sterker was dan de Belgen. Engeland had dus eene edele en vereerende rol op zich genomen.

Wat het embargo betrof, kon de minister niet juist het punt bepalen, waarvan de opheffing of de voortduring van dien maatregel moest afhangen; hij kon alleen zeggen dat de regering vurig wenschte, om zoo wel Engeland als Holland zoo spoedig mogelijk van dien last te kunnen ontheffen, mits die kon geschieden behoudens het voorgestelde doel, en zonder nadeel voor de belangen van Groot Britannje. Hij ontkende dat de nadeelen van het embargo alleen in Engeland gevoeld wierden; ook in Holland ondervond men de schadelijke gevolgen daarvan; en hij mogt dus het huis niet vleijen met de hoop, dat het embargo opgeheven zou worden, zoolang het oogmerk daarvan niet bereikt was.

Men had gezegd, dat de Hollandsche schepen bijna alle in Engeland verzekerd waren. Was dit werkelijk het geval, en hadden de Britsche onderdanen zulke schepen verzekerd tegen het wegnemen door de schepen van Z. M., dan moest hij minister dit gedrag als onwettig en als strijdig met de grondwet beschouwen; want bijaldien Z. M. het voor de eer des lands noodig achtte tot vijandelijkheden tegen een anderen Staat over te gaan, dan was het voor Britsche onderdanen ongeoorloofd, zich de onderdanen van dien staat te beschermen. Verder achtte hij het onvoegzaam zich over deze aangelegenheid uit te laten.

De heer *Lyall* drukte zijne hoogachting en belangstelling voor Holland, als Engelands oudsten bondgenoot, uit.

De solliciteur generaal antwoordde daarop, dat indien Holland vroeger steeds groote belangstelling aan Engeland had ingeboezemd, deszelfs gedrag toen ook geheel anders was. Toen verdedigde het de vrijheid tegen de dwingelandij, thans zocht het zijnen steun in de regeringen, die het beginsel der legitimiteit in den zin van het heilig verbond voorstonden, welk verbond alle vrijzinnige instellingen van de aarde trachtte te verbannen. Lord *J. Russell* verdedigde het gedrag der ministers, en noemde de oprigting van het Belgische koningrijk een meesterstuk der diplomatie.

Sir *Robert Ingliss* verdedigde de nederlandsche regering tegen de beschuldiging, alsof zij halstarrig de onderhandelingen rekte, om daardoor de Belgische gewesten te heroveren. Wel had die regering de scheiding der beide landen nog niet bekrachtigd, maar er bestond geen enkel bewijs, dat zij ongeneigd was, om, mits onder billijke voorwaarden, de onafhankelijkheid van België te erkennen. Maar het tegendeel waren blijken gegeven.

Lord *Althorp* antwoordde, dat de Koning der Nederlanden tot nu toe in de scheiding tusschen België en Holland niet had willen toestemmen, dan op voorwaarden, die alle onafhankelijkheid van België onmogelijk maakten. Het kwam er enkel op aan, om te weten, of het al dan niet gepast was, om het embargo te handhaven, ten einde dan den tegenwoordigen staat van zaken een einde te maken. Het embargo was een kwaad, doch altijd een geringer kwaad dan een oorlog op het vaste land. Wel was het de pligt der regering om den handel van alle belemmeringen te ontheffen, doch nu zij eenmaal tot het nemen van dwangmaatregelen gedrongen was geworden, vorderde hare eer, om daarin te volharden, tot zij haar doel bereik, had.

De woordenwisseling eindigde, zoo als in dergelijke gevallen gewoon is, daarmede, dat *Alderman Thompson* zijn voorstel terugnam.

— Volgens een bericht uit Deal van den 7 Mei, was aldaar toen onverwacht de tijding aangekomen, dat sir *Pulteney Malcolm*, in plaats van den onlangs overleden vice admiraal *Henry Hatham*, tot bevelhebber der Britsche scheepsmagt in de Middelandsche zee benoemd was. Hij heeft dien ten gevolge zijne vlag in Duins gestreken, en zou eerlang met het stoomschip *the Dee* naar lissabon vertrekken, waarbij zijne vlag weder van het linieschip *Britannia*, hetwelk naar de Middelandsche zee bestemd is, zou heischen. Men wilde vernemen, dat de admiraal *Thompson* hem in het opperbevel over het Engelsch-Fransche smaldeel in de Noordzee zou opvolgen.

— Lord *Althorp* heeft gezegd, dat hij hoopte op het einde der toekomende of het begin der daarop volgende week de kwestie van het vernieuwen der charter van de bank aan het huis voor te dragen. Omtrent de charter der O. I. Compagnie kon hij zich zoo bepaald niet verklaren, daar er nog eene briefwisseling bestond tusschen de kompagnie en het gouvernement.

— Gisteren is het plan der regering tot het vrij verklaren der slaven aan de kommissie der westindische planters medegedeeld. Elke slaaf zal, na dat deze wet aangenomen zijn zal, vrijheid hebben om voor een bevoegden ambtenaar zich te doen opschrijven als een leerling landbouwer. Alsdan zal de magt, om aan hem aan den lijve te straffen, van den meester op den magistraatspersoon overgaan; hij zal voor voeding en kleeding en verder wat den slaaf nu bij de wet toegekend wordt, drie vierden van zijnen tijd voor zijnen meester arbeiden en het overige vierde voor zich zelven kunnen besteden. De meester zal een prijs op den slaaf bepalen bij zijne leerlingschap. Het loon door den meester te bepalen, moet zoo veel bedragen, dat zoo de neger hem zijnen geheelen tijd afstaat, deze jaarlijks een twaalfde van den prijs, voor hem vastgesteld ontvangt. Elken neger zal, leerling wordende, een weekgeld kunnen vragen, in plaats van voedsel en kleeding, zoo hij dit mogt verkiezen. De neger, die zijnen prijs betaalt, is van dat oogenblik volkomen vrij. Aan de eigenaars der westindische plantagien en slaven zal een voorschot van 15 millioen ponden sterl. verstrekt worden. Alle kinderen, bij het aannemen dezer wet, beneden de zes jaren oud zullen vrij zijn en door hunne ouders onderhouden worden. Zoo deze daartoe niet magtig zijn, zullen zij als leerlingen van den meester hunner ouders beschouwd worden, zonder loon te genieten, de jongens tot hun 24 en de meisjes tot hun 20ste jaar op welk tijdstip zij en hunne kinderen geheel vrij zullen zijn.

Frankrijk.

PARYS, 11 *Mai.*

De graaf *Pozzo di Borgo*, de baron *Werther* en de hannoversche gezant hebben eene bijeenkomst gehouden ter zake der hollandsch-belgische aangelegenheden. De russische ambassadeur schijnt van het haagsche kabinet eene nota ontvangen te hebben,

waarin Koning *Willem* alles weder tot kwestie herleid; hij klimt tot den september-opstand, en houdt staande, dat hij van het bezit zijner belgische provincien niet dan tegen alle de regelen van het openbaar regt heeft kunnen ontzet worden: hij verwerpt het taaktaat van 15 november, hetwelk hij als nul en van geene waarde beschouwt te zijn; hij verklaart dat hij zich voorneemt de staten-generaal bijeen te roepen, ten einde hun de kwestie der bezits-ontzetting en der uitsluiting van het geslacht der Nassau's te onderwerpen. Eene dergelijke nota is per buitengewone estafette aan den russischen ambassadeur gezonden; de respectieve gezanten waren tamelijk in verlegenheid, hoe dezelve aan ons ministerie mede te deelen, tot men eindelijk overeen kwam er den heer *le Hon* mede te belasten, doch zonder daaraan eenig officieel karakter te geven.

— Volgens den *Moniteur* heeft het gouvernement gisteren door den telegraaf het berigt ontvangen, dat de hertogin van Berrij in den vroegen morgen van denzelfden dag, van eene dochter was bevallen en zich met dit kind in gunstige omstandigheid bevond. Naar men verneemt heeft de Koning, zoodra deze depêche hem werd overgebragt, den raad van minister doen bijeenkomen en is aldaar besloten, dat het proces-verbaal dezer gebeurtenis in de registers der beide wetgevende kamers zoude worden ingeschreven, en voorts onder de staats-archieven neder gelegd. Reeds voor eenige dagen las men in een engelsch blad dat het gouvernement voornemens was, de huwelijks-akte der hertogin door den *Moniteur* publiek te maken. Uit dit authentiek stuk zoude het blijken, dat zij wettig vereenigd was met eenen napelschen prins *De Ruffo Scilla* genaamd, die haar in het gebeim in de Vendée moet gevolgd zijn.

Door eene andere telegraphische depêche is bij het ministerie de tijding ontvangen, dat de republiekeinen te Lyon eindelijk, door tusschenkomst van onderscheidene leden der oppositie, van het gastmaal, dat op den 12 dezer moest worden gegeven, en waarvan men de gevolgen met zoo veel bezorgdheid te gemoet zag, hebben afgezien.

— De heer *Bertin de Vaux*, die volgens de dagbladen met eene bijzondere zending naar Frankfort belast werd, is heden naar Londen vertrokken. De heer *Taste*, die met een dergelijk doel naar 's Gravenhage bestemd was, gaat eerstdaags eene geheel burgerlijke zaak voor het hof van Luik bepleiten.

— De heer *Andrieux*, secretaris der Fransche academie, is gisteren in den ouderdom van 74 jaren alhier overleden.

— De heer *Hyde de Neuville* heeft in deze tweede zitting zijn verzoekschrift voor de afschaffing van den staatkundigen eed hernieuwd.

— *Lucien Bonaparte* heeft te kennen gegeven, dat de familie van *Napoleon* besloten heeft zijne wapenen aan Frankrijk aan te bieden, verlangende, dat zij aan de nationale kolom van de plaats Vendome door dan generaal *Bertrand* gebracht en aan de bewaking van het volk, Parijs toevertrouwd zullen worden.

— Ingevolge het mandement van Mgr. den bisschop van Evreux is de opening van het jubilé op zondag den 12 dezer bepaald.

— De stedelijke raad van Rhodès heeft eene som van 4000 franken voor de scholen der christelijke broeders toegestaan.

— Het hôtel der tresaurie te Washington is den 8 april in de asch gelegd; de registers en andere papieren zijn kunnen gered worden.

— De doortogt van 12 St. Simonisten te Mende, den 21 april heeft veel beweging veroorzaakt; deze mannen zijn met steenen vervolgd, hun overste, zekere *Huart*, is aan het hoofd zwaar gekwetst; de veteranen, de gendarmerie en een detachement linietroepen zijn tusschen beide moeten komen, om hen te behoeden, tegen de gevolgen eener verbitterde menigte; een regter van de regtbank van Mende, die de discipelen van St. *Simon* trachtte te verdedigen, heeft twee steenworpen ontvangen, aan de gevolgen, waarvan hij binnen twee dagen is overleden.

— De fondsen waren heden (11 mei) genoteerd: de 5 pCt. kont. 102,80; op tijd 103; de 3 pCt. kont. 77,90; op tijd 78; nap. renten kont. 92,50; op tijd 92,60; sp. perpet. kont. en op tijd 76¼; 3 pCt. 44¼; Cortes 16.

België.

BRUSSEL, 13 *April*.

Z. M. de Koning heeft de gebouwen op het land van den heer *Melsman*, te Laeken, doen huren, ten einde aldaar de troepen, die den dienst bij het kasteel verrigten, te doen verblijven om alzoo de ingezetenen dier gemeente van inkwartieringen te bevrijden.

— De minister van oorlog zal morgen een inspectie-togt gaan ondernemen en tevens de thans aangelegde legerkampen gaan bezoeken. Het hoofdkwartier der 2de divisie is van Mechelen naar Lier overgebragt; de tot dezelve behoorende troepen zullen insgelijks den 12 en 13 van kantonnementen veranderen.

— Wij meenen te weten, dat er depêches van den heer *van de Weyer* zijn aangekomen; zij kondigen aan, dat de heeren *de Talleyrand* en *Palmerston* op het gebruik van krachtiger maatregelen tegen Holland bedacht zijn. De reis van den hertog van Orleans, alhoewel schijnbaar voor eene aangelegenheid, het hof betreffende, ondernomen, staat met die onderhandeling in verband. Zekerlijk zegt een prins van den bloede niets in een constitutioneel gouvernement, en kan met geene diplomatieke zending belast worden; maar zijne tegenwoordigheid en confidentiële instructien, die hij voor den heer *de Talleyrand* heeft, kunnen op de onderhandelingen invloed uitoefenen.

Het verdient opmerking dat tot die reis, van welke zoo lang gesproken is, niet bepaald is besloten dan nadat de oostersche aangelegenheden zich hebben opgeklaard. Wij gelooven, aan geene sentimentele staatkunde aan de zijde van Engeland; maar hier is het blijkbaar, dat het de oogen heeft geslagen op Java, in welks bezit het zich door zijne bezittingen en magt in de Indien stellen kan. Dit is eene schoone gelegenheid. Stellig is het, dat Engeland, zelfs tijdens Koning *Willem* over België heerschte, dien afstand van 1815 niet voor geregeld hield, en dat de heer *Falck* naar Londen ging om de zwarigheden op te ruimen. Die mogendheid had voor gemelde kolonie geweldige sommen besteed, voor welke zij, door den afstand van Demerary enz., niet schadeloos gesteld werd. De krachtige maatregelen *ten voordeele* van België, kunnen hetzelve wonder wel te stade komen. Het zou ons niet verwonderen, te vernemen dat de heer *van de Weyer* incognito te Ostende gekomen was, alwaar blijkbaar eene diplomatieke en geheime bijeenkomst zal gehouden worden. De plaats is zeer geschikt. De heer *de Meulenaere* zou derwaarts geroepen worden. De heer *Goblet* is reeds naar Brugge vertrokken. Zijne afwezendheid moet vier of vijf dagen duren. (*Emancipation.*)

— De antwerpsche *Phare* van den 11 dezer, meldt het navolgende: De oude toren van de St. Michielskerk, welke sedert eenigen tijd is geschoord geweest, is heden morgen, omstreeks 6 uren ingestort; de schok was zeer hevig. Aan de citadel wordt aanhoudend gewerkt, en men merkt niet zonder verwondering op, dat het vuur, hetwelk het magazijn van levensmiddelen verteerd heeft; nog niet is uitgedoofd en dat met de aldaar opgehoopte asch om te roeren, er nog vonken uit komen.

— Uit Aire schrijft men den 5 dezer: De uit Aire ontsnapte hollandsche gevangenen, zijn, ten getalle van 18, door de Belgen te Mons aangehouden en door hen naar de fransche grenzen teruggeleid. Eergisteren zijn zij alhier aangekomen en onmiddellijk in de kazematten van de arasche poort gevangen gezet.

Nederlanden.

'sHERTOGENBOSCH, 15 *Mei*.

Z. M. heeft dezer dagen onder anderen benoemd: Tot tijdelijken plaats-kommandant te Geertruidenberg, de majoor op non-activiteit *J. C. Plappert*; tot 2de luit. en plaats-majoor der derde klasse te Breda, de sergeant *J. Giele*; tot 1sten luit. bij de grenadiers, de 2de luit. *H. van der Heyden*; tot 1sten luit. bij de jagers, de 2de luit *A. H. Spaan*, en tot 2de luit. hon., de gewezen 2de luit. in Zwitsersche dienst *C. Corbos*; tot kapiteins bij de infanterie, de kapiteins op non-activiteit *C. A.* baron *de Biberstein* en *F. Fonteneau*, en de 1ste luit. *J. Paehlig*, *F. Wasselman*, *E. A. van Kesteren*, *D. van Oosterkamp* en *J. van Veen*.

— Z. M. heeft bij besluit van den 9 mei 1833, houdende bepaling van den tijd binnen welken en der wijze waarop het werk der herzieningen, wegens de vier eerste grondslagen van de belasting op het personeel, jaarlijks zal moeten worden geregeld, het navolgende bepaald.

Art. 1. Het werk der in den aanhef dezes genoemde herzieningen zal jaarlijks een aanvang nemen onverwijld na de opmaking der lijsten vermeld in artikel 32 § 1 der wet, en behoorlijk moeten zijn voltooid binnen de *vijf dagen na dat de lijsten*, door de bij artikel 31 § 1 ingestelde commissie aan de schatters met de herzinningen belast, zullen zijn overhandigd.

2. De bepalingen van dag en uur, waarop de herzieningen zullen worden bewerkstelligd, wordt, onverminderd het voorschreven bij art. 1, opgedragen aan de *Rijksschatters*.

De Rijksschatter zal van die bepaling den benoemden *tegenschatter* ten minste twee maal 24 uren bevorens schriftelijk verwittigen.

Bijaldien deze tegenschatter zich niet ten bepaalden tijde op de aangewezene plaats bevindt, wordt daarvan door den *Rijksschatters* aan de commissie voormeld onverwijld verslag gedaan, welke alsdan dadelijk *ambtshalve* een anderen *tegenschatter* benoemt, om met den Rijksschatter de herziening binnen drie maal vier en twintig uren later te bewerkstelligen.

3. Wanneer het geval zich opdoet voorzien bij de 2de zinsnede van artikel 33 § 1 der wet, zal de commissie, na deswege ontvangen verslag van den Rijksschatter, den Vrederegter van het

kanton uitgoodigen, om voor hetzelfde geval, en alle gelijksoortige, in den loop des dienstjaars later in de gemeente opkomende, binnen drie dagen tijds, te benoemen en beëedigen een *derden* schatter, met wiens medewerking de herziening alsdan voor het *bestaande* geval, binnen de drie dagen op zijne benoeming en beëediging volgende, en voor de *latere* binnen gelijken termijn, na deszelfs oproeping door de commissie, zal moeten zijn afgeloopen.

— Men vernoemt, dat de eerstvolgende zitting van de tweede kamer der staten-generaal op dingsdag den 28 dezer, des namiddags ten twee ure, bepaald is.

— Laatstleden donderdag en vrijdag zijn te 's Hage buitengewone kabinetsraden gehouden, die vroegtijdig begonnen zijn en zeer lang geduurd hebben. Men wil weten, dat in dezelve gehandeld is over de jongst uit Londen ontvangen, zoo men vermoedt, hoogst gewigtige depêches, met welker overbrenging de heer *Dedel*, eerste secretaris van ambassade, is belast geweest; hopens den uitslag dier beraadslagingen is diets stellige bekend geworden; zoo veel echter vernoemt men, dat de ontknooping van het langdurige pleit *zeer spoedig* zal volgen.

In een der engelsche tori-bladen leest men dienaangaande onder de beursberigten van vrijdag den 10 dezer het volgende:

"Men spreekt er dezen namiddag zeer stellig van in de city, dat er in het hollandsch belgische vraagpunt zeer spoedig een crisis kan verwacht worden; daar de onderhandelingen zich in zulk een hagelijken toestand bevinden, dat het onmogelijk is, dat de beslissing langer kan vertraagd worden. Eene vredelievende schikking of oorlog kan dagelijks worden voorzien; ten minsten aldus luiden de verhalen ter beurze en in die kringen, welke eenig vertrouwen schijnen te verdienen."

— De heer *G.* baron *van Zuylen van Nyevelt*, ridder en Thesaurier der orde van den Nederlandschen Leeuw, is den 10 dezer te 's Gravenhage overleden.

— Op den 7 dezer maand is te Kampen, in den ouderdom van ruim 40 jaren, overleden de heer *F. F. E. A. Last*, ridder der militaire Willemsorde en van den Nederlanschen Leeuw, oud kommandeur ter kuste van Guinea en Kolonel in Nederlandsche dienst. Eerst sedert acht maanden was hij in het vaderland teruggekeerd, na onder het vernielende luchtgestel van Guinea, gedurende eene reeks van jaren, met loffelijken ijver de belangen van Nederland te hebben bevorderd. Hij vleide zich thans, in den schoot zijner betrekkingen en vrienden, eene eervolle rust te zullen smaken, toen eene spoedig toegenomene verzwakking, van hevige zenuwkoortsen vergezeld, een einde aan zijn leven maakte.

Het jubeljaar 1833.

Getrokken uit de Morgenster der Toekomst, *2de deel, n° 1.*

Bij gelegenheid van het *Jubilé*, door onzen heiligen Vader, *Gregorius XVI*, aan geheel de christen-wereld in dit jaar verleend, achten wij het niet ondoelmatig en vermeenen onzen lezeren geenen ondienst te doen, ook iets voor zoo veel een dagblad toelaat, over dit *jubeljaar* te zeggen.

Het verwonderde ons mede met den schrijver van de *Morgenster* tot hiertoe in dit een buitenlandsch godsdienstig tijdschrift de opmerking te hebben aangetroffen, dat het jaar 1833, het welk velen met zoo veel gelrik te gemoet zagen, een *jubeljaar* is, volgens onze tijdrekening, die met de geboorte van *Christus* aanvangt, heeft en te verlenen, die volgens de algemeene overlevering, in den ouderdom van 33 jaren, voor ons heeft willen lijden en sterven, in het jaar 1833 der christelijke jaartelling, het groote werk der verlossing voltooid, door zijnen dood over den dood gezegepraald en door zijne hemelvaart den hemel voor ons geopend.

In het jaar 33 heeft Hij het goddelijk geheim ontsluijerd, waarvan Hij te voren op eene zoo verheven wijze (zie *Johannes VI*) voor zijne leerlingen gesproken had.

In het jaar 33 heeft Hij het grootste geheim zijner liefde, de Eucharistie, het offer des Nieuwen Verbonds, ingesteld.

In de zesde week van dit jaar vierden wij het 18de eeuwfeest van de doortuchtigste geheimen van het R. K. geloof, het paaschfeest van dit jaar was tevens het jubelfeest van de behaalde overwinning onzes Verlossers op dood en graf.

In het jaar 33 heeft de eeuwige Opperpriester, naar de orde van *Melchisedech*, het levitische priesterschap afgeschaft en het apostolische priesterschap ingesteld, en den H. *Petrus* tot zijnen plaatsbekleeder op aarde aangesteld, hem de zorg over zijne geheele kudde, over schapen en lammeren, over herders en geloovigen, toevertrouwd, en hem de sleutelen des hemels, met de magt van te binden en te ontbinden, plegtig overhandigd en overgedragen. In het jaar 1833 heeft de heilige apostolische Stoel den ouderdom van 18 eeuwen bereikt.

Op den pinksterdag heeft de H. *Petrus* met zijne medeapostelen de uitgestrekte taal aangevangen, waarmede de Zoon Gods hen na zijne verrijzenis belast had: *Gaat, onderwijst alle volken...*

Het zal dus 18 eeuwen geleden zijn, dat de prins der apostelen door zijne eerste prediking, eenige duizenden aan den gekruisigden Zaligmaker deed gelooven.

Op het pinksterfeest van 1833 heeft de R. K. apostolijke Kerk 18 eeuwen op den Rotssteen *Petrus* gestaan, 18 eeuwen getuigen van de onfeilbaarheid der belofte: *De poorten der Hel zullen haar niet overweldigen!*

Van den opgang der zon tot aan haren ondergang, in alle werelddeelen, onder alle hemelstreken wordt thans de zuivere offerande door het priesterschap der nieuwe wet opgedragen; de groote taak, het onderwijs aller volken, wordt krachtdadig voortgezet, terwijl de ijver van alle geloovigen, om daartoe mede te werken, allerwege levendig wordt.

LETTERKUNDIGE AANKONDIGINGEN.

23 °,° Bij de *GEBROEDERS LANGENHUYSEN*, te *'s Bosch*, is te bekomen:

1°. Het Welgelijkende PORTRET van den Achtbaren Kerkvoogd Mgr. *HYACINTHE LOUIS DE QUELEN*, Aartsbisschop van Paris à 60 Cts.

2°. Élémens de COSMOGRAPHIE, pour servir d'introduction à la GEOGRAPHIE à 60 Cents.

3°. Élémens d'ENTOMOLOGIE, pour servir d'Introduction à l'étude de l'Histoire Naturelle des INSECTES, à 60 Cents.

4°. DE 14 STATIEN van het Lijden van *Christus*, met een Frontespice, op een groot vel veliin Papier, in plaatdruk, à 60 Cents.

5°. NEUVAINE PERPÉTUELLE, à l'honneur de St. *VINCENT DE PAUL*; voorgesteld in negen platen, voor elken dag van de Novene, met een toepasselijk tijdschrift onder elke plaat, te zamen op een vel zwaar veliin papier, in plaatdruk à 40 Cents.

6°. LE SALUT DU CRÉTIEN, belle gravure in folio renfermant, le *Père*, l'*Ave*, entourés de riches attributs en noir a 30 Cts.

7°. LE GUIDE DU CIEL, idem renfermant le *Credo* et le *Confiteor* en noir a 30 Cts.

BEKENDMAKINGEN.

24 °,° De Notaris *VAN KEMENADE*, zal de Huize van Mejufvrouw Ribbius, te *Lieshout*, op eerstkomenden Maandag, den 20 Mei 1833 en volgende dagen, telkens smorgens om 9 ure te beginnen, tot het openbaar Verkoopen:

Eenen aanzienelijken *INBOEDEL*, bestaande in onderscheidene Welgevulde BEDDEN, MATRASSEN, KATOENEN en WOLLEN DEKENS, LEDIKANTEN, met Behangsels; TAFELS in soorten, KABINETTEN, SECRETAIRES, BUREAUX, STOELEN, SPIEGELS, HUIS-HOROLOGIE, enz. Voorts allerhande KEUKENGERIEF, KAGCHELS en meer andere Goederen.

PRIJZEN DER GRANEN.

Eindhoven, *14 Mei.*

Tarwe,	*het nederlandsch mud:*	f 0-00 à 0-00
Rogge,		" 5-50 à 0-00
Boekweit,		" 5-00 à 0-00
Haver,		" 3-00 à 2-80
Het nederlandsch pond boter.		" 0-60 à 0-75

De vier nederlandsche ponden roggebrood 32 cents.

PRIJS DER BEURSEFFECTEN.

Amsterdam, *den 13 Mei.*

				gebl.
Nederl.	Werkel. Schuld. . . . à 2½ pCt.	45	á 45⅛	45⅜
——	Uitgestelde schuld	1⅛	á 1 1/16	
——	Kansbiljetten . . . . . f	19½	á 20	19⅞
——	Recepis., geldl. 1830, à 5 pCt.	97½	à 98	97¾
——	Schatk. bilj., groote . » 6 »	100¾	à 101½	101
——	Vrijwillige Geldleening. » 6 »	101¾	à 102	101⅞
——	Nieuwe Idem 1832 . . » 5 »	84½	à 85	84⅞
——	Amortisatie-Syndikaat. » 4½ »	77¾	à 78⅛	78
——	Dito, dito » 3½ »	64¼	à 65	64¾
——	Handel-Maatschappij . » 4½ »	88¾	à 89¼	89⅛
Frankrijk.	Ins. op het gr. boek » 3 »	78	à 78¼	
Rusland	Bij *Hope* en C. . . . » 5 »	97¾	à 98½	97¼
——	Bij dezelfde 1828 en 29 » 5 »	98½	à 99¼	99⅛
Spanje	Cert. Amsterdam. » 5 »	67½	à 68	67 1/16
——	dezelfde. » 3 »	44	à 44½	44⅛

Te *'s Hertogenbosch*, bij de Gebr. *LANGENHUYSEN*, Drukkers en Uitgevers.